پیشنهاد نیکوکاری

جمع‌آوری کمک برای کودکان سیل‌زده کن و سولقان
با هم شادی بیافرینیم

انجمن حمایت از حقوق کودکان، با مجوز شماره ۱۱۳۳۸ اداره‌کل شرکت‌ها، در راستای حمایت از حقوق کودکان به‌عنوان سازمانی مردم‌نهاد، مستقل، غیرسیاسی و غیرانتفاعی در سال ۱۳۷۳ آغاز به‌کار کرد.

هدف اصلی انجمن، تبلیغ و ترویج پیمان‌نامه جهانی حقوق کودک است. این انجمن در تلاش است تا با تکیه بر فعالیت‌های گروهی و داوطلبانه اعضای خود، در بهبود وضع زندگی کودکان، مشارکتی فعال داشته باشد. این انجمن با رعایت کامل قوانین جمهوری اسلامی ایران، در زمینه‌های مختلفی فعالیت می‌کند؛ زمینه‌هایی مرتبط با تحصیل، اطلاع‌رسانی، آموزش، مراقبت‌های بهداشتی، خدمات مشاوره‌ای برای خانواده‌ها و نیز یاری‌رسانی عملی به کودکانی که بر اثر بلایای طبیعی و اجتماعی و شرایط دشوار زندگی، آسیب دیده‌اند. مواردی مانند حمایت از کودکان کار، کودکان بی‌سرپناه، کودکان قربانی سیل یا جنگ و کودکانی که مورد سوءاستفاده قرار گرفته‌اند، از جمله فعالیت‌های انجمن در راستای تحقق پیمان‌نامه جهانی حقوق کودک در ایران است.

انجمن حمایت از حقوق کودکان

فعالیت‌های انجمن:

انجمن از بدو تأسیس تاکنون بر ۳ حوزه اصلی متمرکز بوده‌است: فعالیت‌های تقنینی، فرهنگی- اجتماعی و اجرایی؛

فعالیت‌های تقنینی: بررسی قوانین مدنی مرتبط با کودکان و حقوق آنان، تلاش برای بازنگری و اصلاح قوانین موجود به سود کودکان و ارایه طرح‌هایی برای تصویب قوانین جدید به‌منظور حمایت از حقوق کودکان، فعالیت‌های تقنینی انجمن را تشکیل می‌دهند.

فعالیت‌های فرهنگی- اجتماعی: شامل اطلاع‌رسانی، افزایش آگاهی و آموزش حقوق کودکان به خانواده‌ها، نهادها و سازمان‌های اجتماعی است که با کودکان در ارتباط هستند. همچنین تلاش برای کاهش و پیشگیری از بدرفتاری، آزار و هرنوع سوءاستفاده، بی‌توجهی، بهره‌کشی، تبعیض و رفتاری که به سلامت جسمی و روانی کودکان آسیب می‌رساند. واحد آموزش و کمیته روابط عمومی انجمن در این راستا فعالیت می‌کنند.

فعالیت‌های اجرایی: تلاش برای به اجرا درآوردن قوانین حامی کودکان و فعالیت برای از میان برداشتن موانعی که اجرای صحیح این قوانین را مختل کرده است؛ برای نمونه می‌توان به قوانینی همچون ممنوعیت کار کودک، آموزش عمومی و رایگان اشاره کرد. واحدهای حقوقی، مددکاری، صدای یارا، خانه‌های کودک شوش و ناصرخسرو و همچنین پروژه‌های خراسان جنوبی و آذربایجان شرقی در این راستا فعالیت‌های گسترده‌ای را انجام می‌دهند.

انجمن حمایت از حقوق کودکان در آخرین اقدام خود با همکاری وب‌سایت مهربانه، مبادرت به جمع‌آوری کمک به‌منظور تهیه پوشاک و بسته بهداشتی برای کودکان سیل‌زده کن و سولقان کرده‌است.

مهربانه باهم شادی بیافرینیم

در متن توصیف این پروژه در وب‌سایت مهربانه آمده‌است:

اواخر تیر در اوج ناباوری شاهد تغییرات آب‌وهوایی تو کشورمون بودیم که نتیجه‌ش در بعضی مناطق سیل بود و در این سیل متاسفانه هموطنامون در شمال ایران و منطقه کن و سولقان آسیب‌های جانی و مالی بسیاری دیدن.

مهربانه به‌همراه انجمن حمایت از حقوق کودکان قصد داره تا با جمع‌آوری حمایت، برای حداقل ۵۰۰ کودک سیل‌زده و بی‌بضاعت این منطقه پوشاک و بسته بهداشتی تهیه کنه.

مبلغ این پروژه ۵,۰۰۰,۰۰۰ تومان تخمین زده شده که جزییات پروژه به شرح زیر است:

پوشاک:

-لباس دخترانه و پسرانه

بسته بهداشتی:

-لباس زیر دخترانه و پسرانه

-مسواک/خمیردندان/شامپو/صابون/الیف

-کرم‌های بهداشتی

امیدواریم این مبلغ با یاری شما هرچه سریع‌تر جمع‌آوری بشه تا کودکان این منطقه‌رو شاد ببینیم. یادمون نره ۱۰۰۰ تومان هم کمک بسزایی به تکمیل این پروژه می‌کنه.

باهم شادی بیافرینیم!

شما می‌توانید با مراجعه به وب‌سایت مهربانه یکی از حامیان این پروژه باشید، این پروژه تا دو هفته دیگر روی وب‌سایت مهربانه قرار دارد و اگر در این مدت میزان مبلغ تعیین شده جمع‌آوری شود، این پروژه انجام خواهد شد در غیر این صورت پروژه ناموفق قلمداد شده و هزینه‌های دریافتی حامیان به آنها برگشت داده می‌شود.

آدرس وب‌سایت مهربانه: mehrabane.ir

عموخیاط یک NGO سیار
راه‌های جدید آموزشی به تعداد بچه‌های کار است

علی صداقتی خیاط ملقب به «عمو خیاط» متولد ۱۳۲۵ در مشهد، نویسنده، فعال حقوق کودک و جامعه‌شناس ایرانی است. او سال‌های زیادی را صرف سوادآموزی به کودکان کار و خیابان و بازمانده از تحصیل کرده و مبتکر یک شیوه آموزشی جدید به نام (هنر خواندن و نوشتن) برای سوادآموزی به کودکان و بزرگسالان بازمانده از تحصیل است. قصد داریم روزی سراغ عمو خیاط برویم و گفت‌وگویی با او داشته باشیم، اما قبل از مصاحبه بد نیست معرفی کوتاهی از ایشان داشته باشیم، معرفی داوطلبی که زندگی‌اش را وقف آموزش کودکان کار کرد.

زندگینامه

وی دوران تحصیلات مقدماتی خود را در مشهد گذراند و در رشته‌های جامعه‌شناسی و اقتصاد سیاسی در پاریس ادامه تحصیل داد. در سال ۱۳۵۵ ازدواج کرده و سال ۱۳۵۶ به ایران بازگشت.

فعالیت‌ها

در سال ۱۳۷۱ علی صداقتی خیاط در کسوت نویسنده اولین رمان خود را به نام «گورگاه» به چاپ رساند و در سال ۱۳۷۴ «حکیم ایاز» را منتشر کرد. (که این رمان پس از کسب مجوز رسمی در سال ۱۳۷۸ تحت عنوان «مه سوار» از سوی انتشارات آگاه منتشرشد.)

در سال ۱۳۷۶ در کمتر از شش ماه سه زلزله مخرب بجنورد، سرعین اردبیل و اسفدان قاین را لرزاند، صداقتی خیاط در قامت یک جامعه‌شناس به بررسی پیامدهای روانی- اجتماعی زلزله پرداخت و سلسله مقالاتی را تحت عنوان «جامعه‌شناسی زلزله» به رشته تحریر در آورد که یکی از آنها در تابستان ۱۳۸۱ و در فصلنامه «رفاه اجتماعی» به چاپ رسید.

در سال ۱۳۸۰ با کودکان کار و خیابان آشنا شد و طی بررسی رفتارها و شرایط زندگی آنان طرح «اتاق امن ذهن» را مطرح کرد، اتاق امنی که وی معتقد بود این کودکان از آن بی‌بهره‌اند. بنابراین تصمیم گرفت به آنان برای دستیابی به یک «اتاق امن ذهن» کمک کند. (علی صداقتی خیاط در فیلم مستند «اتاق امن» ساخته ارسلان امیری و آیدا پناهنده در سال ۱۳۸۹ که درباره کودکان کار و فعالیت‌های وی ساخته شده، در رابطه با طرح اتاق خلوت و امن ذهنی توضیحات کاملی را ارایه می‌دهد او روزهای جمعه در دروازه غار با همکاری انجمن حمایت از حقوق کودکان کلاس‌های خلاقیت برگزار کرد. در همین کلاس‌ها بود که کودکان و داوطلبان وی را «عمو خیاط» نامیدند.

در سال ۱۳۸۱ کلاس‌های خلاقیت را در خانه کودک شوش و ناصرخسرو نیز تشکیل داد. همچنین در سال ۱۳۸۲ در خانه کودک پامنار؛ کانون فرهنگی- حمایتی کودکان کار و در سال ۱۳۸۳ در خانه کودک پاسگاه نعمت‌آباد؛ جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان، کلاس‌های خلاقیت را برپا کرد.

در سال ۱۳۸۴ نخستین بخش از نوشته‌های کودکان کار و خیابان که در همان کلاس‌های خلاقیت و توسط خود کودکان به رشته تحریر در آمده بود را تدوین و تحت عنوان «برج غار» توسط نشر قصه منتشر کرد. همچنین در همین سال کلاس‌های خلاقیت خود را در بنیاد امید مهر تشکیل داد.

در سال ۱۳۸۵ دومین بخش از نوشته‌های کودکان کار و خیابان را تحت عنوان «غار تار» و در سال ۱۳۸۶ سومین بخش از همین نوشته‌ها را با نام «ترس غار» توسط انتشارات ناهید منتشر کرد. همچنین بخش اول از رمان خاکستر را در سومین گاهنامه کانون نویسندگان ایران منتشر کرد.

در سال ۱۳۸۷ چهارمین بخش از نوشته‌های کودکان کار و خیابان را با عنوان «زیر گذر» توسط انتشارات ناهید به چاپ رساند.

در سال ۱۳۸۸ چند تن از شرکت‌کنندگان ۱۴ تا ۲۲ ساله در کلاس‌های خلاقیت وی اعلام کردند حاضر به نوشتن داستان نیستند و می‌خواهند داستان‌هایشان را به‌صورت شفاهی بیان کنند. این گروه از شرکت‌کنندگان کسانی بودند که در مقطع اول تا چهارم دبستان ترک تحصیل کرده و برای کمک به مخارج خانواده مشغول کار شده بودند. بنابراین عمو خیاط به بررسی عوامل تشدیدکننده بی‌سوادی در این افراد پرداخت و کلاس‌های سوادآموزی را برای این دسته از کودکان و نوجوانان دایر کرد. او با بررسی، تحقیق و نیز تجربیاتی که در این زمینه کسب کرده بود، روش نوین هنر خواندن و نوشتن در ۳۰ جلسه (۱۵ روزه) را طراحی کرد و آن را در سال ۱۳۹۰ منتشر کرد.

> **از اول تا پنجم در مدرسه ایرانیان در عبدل آباد درس خواندم و دو سال به علت نداشتن کارت هویت ترک تحصیل کردم تا عموخیاط را پیدا کردم.» فاطمه افغان نیست. او در مشهد به دنیا آمده ولی پدرش به دلیل تنبلی شناسنامه برایش نگرفته!**

وی این شیوه را در جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان، شهرک امید، کانون اصلاح و تربیت و... اجرا کرد و بی‌سوادان بسیاری را از موهبت خواندن و نوشتن برخوردار کرد. با پیگیری و تشویق عموخیاط بسیاری از این کودکان و نوجوانان به کمک داوطلبان دیگر، دوره راهنمایی و تعدادی نیز دوران دبیرستان را در کمتر از دو سال به پایان رساندند.

در سال ۱۳۹۰ در سالن اجتماعات شهرک امید سمینار هنر خواندن و نوشتن برگزار شد که در این جلسه عموخیاط و شیوه او معرفی شد و همچنین از کودکان کار و خیابان و کارگران بی‌سوادی که توانسته بودند در مدت ۱۶ ماه نه تنها باسواد شده بلکه بخشی از آنها با کمک یاوران این برنامه و NGOهای جمعیت دفاع از کودکان کار، بنیاد همدلان کودک، انجمن حامی سوم راهنمایی را امتحان داده و کارنامه قبولی دریافت کرده بودند، تجلیل به عمل آمد.

بچه‌ها در مورد ش چه می‌گویند؟

«فاطمه غلامی» ۱۴ ساله اول راهنمایی است: «از اول تا پنجم در مدرسه ایرانیان در عبدل‌آباد درس خواندم و دو سال به علت نداشتن کارت هویت ترک تحصیل کردم تا عموخیاط را پیدا کرده و درسم را شروع کردم.» فاطمه افغان نیست. او در مشهد به دنیا آمده ولی پدرش به دلیل تنبلی شناسنامه برایش نگرفته! فاطمه می‌گوید: «آن روزها کار می‌کردم ولی حالا که پدرم کفاشی می‌کند و میلادمان (برادرش) سر کار می‌رود، فقط درس می‌خوانم و سر کار نمی‌روم.»

«سلیمان عطایی» ۲۱ ساله و از اهالی کشور افغانستان است. سلیمان که در کارگاهی در بخش روکش مبل کار می‌کند، می‌گوید: «از ۱۳ سال پیش به ایران آمدیم. پدرم ارتشی بود و برایش مشکل پیش آمد که مجبور شدیم به ایران بیاییم.» او در خانواده‌ای ۷ نفره زندگی می‌کند: «من و سه خواهر و برادرم کارت هویت داریم ولی فرزند کوچک خانواده که در تهران هم به دنیا آمده شناسنامه ندارد.»

«عباس فدایی» ۱۵ ساله، در خیابان گلاویز عبدل‌آباد زندگی می‌کند و می‌گوید: «از ۱۰ سال پیش در ایران هستم، سال‌هاست کابل را ندیده‌ام و دلم برای وطنم تنگ می‌شود.» عباس را یکی از آموزگاران آموزش‌وپرورش منطقه به عمو معرفی کرده، وی می‌گوید: «اول به کلاس داستان‌نویسی آمدم و ضمن سوادآموزی، نوشتن داستان را هم آموختم.» عباس در کارگاه خیاطی کار می‌کند و آرزو دارد روزی خیاط ماهری شود و کارگاه بزند.

«جبار مرتضایی» او که از ۵ سال پیش با عموخیاط آشنا شده، می‌گوید: «از طریق یکی از دوستانم با عمو آشنا شدم و در کلاس‌های خلاقیت شرکت کردم و حاصل آن انتشار سه داستان در یکی از سه کتاب است.» رحمت ۱۷ ساله، صافکار خودرو است و از ۷ سال پیش در کنار عموخیاط، سوادآموزی و داستان‌نویسی را یاد گرفته است. دستمزد ماهیانه رحمت ۲۰۰ هزار تومان است که ۱۶۰ هزار تومانش را بابت کرایه خانه پرداخت می‌کند.

«مرتضی و مجتبی ناصری» دوقلوهای اهل هرات ۱۷ ساله هستند. اولین مطلبی که مرتضی عنوان می‌کند این است که ما کارت هویت نداریم. شناسنامه نداریم و کسی که هویت نداشته باشد در این کشور نمی‌تواند کاری کند. مرتضی و مجتبی دو برادر و یک خواهر دیگر هم دارند و در میدان جلیلی زندگی می‌کنند. مجتبی می‌گوید: «هر دو در مدرسه خودگردان افغان‌ها، درس خواندیم من تا دوم راهنمایی و مرتضی تا سوم راهنمایی. اما مدرسه در یک مکان ثابت نبود. کلاس‌ها در خیابان زمزم تشکیل می‌شد و گاهی در پاسگاه نعمت‌آباد و مهم‌تر اینکه ماهیانه ۲۰ هزار تومان بابت نگهداری مدرسه از هر دانش‌آموز هزینه می‌گرفتند که به علت نداشتن این مبلغ، ترک تحصیل کردیم.» مرتضی و مجتبی همراه برادرشان گچ‌کار ساختمان هستند و روزی ۱۵ هزار تومان مزد می‌گیرند. مجتبی آرزو دارد زبان انگلیسی را یاد بگیرد و روزی به افغانستان برگردد. می‌گوید: «با اینکه در تهران به دنیا آمده‌ام ولی افغانستان را دوست دارم و آرزو می‌کنم روزی برگردم.» مرتضی آرزو دارد، فوتبالیست و معلم زبان انگلیسی شود.

راه درست استخدام و مدیریت داوطلبان در مدیریت بحران

گزینش و استخدام داوطلبان

داوطلبان دوست ندارند با آنها مانند نیروهای قراردادی برخورد شود زیرا آنها حقوق دریافت نمی‌کنند. این افراد به این دلیل به سازمان شما می‌آیند که دوست دارند جزیی از تیم شما باشند. اما استخدام آنها به همان شیوه‌هایی که سایر افراد را استخدام می‌کنید برای اطمینان یافتن از این که داوطلب جدید و سازمان به هم نیاز دارند یا مناسب یکدیگر هستند، بسیار حیاتی است.

استفاده از آگهی استخدام برای بکارگیری داوطلبان: همان‌طور که سایر نیروها را استخدام می‌کنید بهتر است برای بکارگیری نیروهای داوطلب هم از آگهی استخدام استفاده کنید. در آگهی استخدام اطلاعات زیر را بگنجانید: ساعات تقریبی کار در هفته یا ماه، فعالیت‌ها یا پروژه‌های موجود یا جدید که انتظار می‌رود داوطلبان روی آن کار کنند، فرد حقیقی یا حقوقی که داوطلبان به او گزارش می‌دهند، مدت زمان اتمام کار یا پروژه.

منابع اصلی برای پیداکردن نیروهای داوطلب: دانشگاه‌هایی که رشته‌های مرتبط با مدیریت بحران را دارند بهترین منبع برای شروع جذب و بکارگیری نیروهای داوطلب هستند زیرا این افراد با گام گذاشتن در تحصیل در این رشته‌ها تمایل خود برای کار و فعالیت در این زمینه را اعلام کرده‌اند و انگیزه‌های لازم را دارند. افراد بیکار که تمایل به وارد شدن در حرفه‌های مربوط به مدیریت بحران دارند نیز منبع مناسب دیگری برای پیداکردن داوطلبان هستند. بکارگیری آنها این فرصت را به دست می‌دهد که بدون پرداخت حقوق نسبت به مهارت‌ها، اخلاق حرفه‌ای و شخصیت آنها اطلاعاتی به‌دست آوریم. این افراد در عین حال که بدون دریافت حقوق کار می‌کنند آموزش‌ها و مهارت‌های لازم را کسب می‌کنند و درصورتی که در آینده مشاغل جدیدی در این زمینه باز شوند می‌توانند به راحتی استخدام شوند. بازنشستگانی که دارای انواع مهارت‌ها هستند و وقت و زمان آزاد و کافی دارند نیز از دیگر نیروهای داوطلب بالقوه هستند.

مصاحبه با داوطلبان متقاضی: همان‌طور که هنگام استخدام افراد حقوق‌بگیر آنها را مصاحبه می‌کنید، برای بکارگیری افراد داوطلب نیز آنها را مصاحبه کنید. حتی اگر فقط یک نفر متقاضی دارید با انجام فرآیند مصاحبه فرد را حساس می‌کند که او را بین یک گروه انتخاب می‌شود و شما نیز می‌توانید ارزیابی کنید که فرد تا چه اندازه برای کارهای مورد نیاز و نظر شما مناسب است.

دقت در استخدام داوطلبان: از آن‌جا که افراد داوطلب در صورت استخدام جزیی از نیروهای سازمان خواهند بود لازم است دقت لازم در مورد سوابق آنها صورت گیرد. شما همیشه می‌توانید در صورت نیاز از منابعی مانند فیس‌بوک، توییتر یا جست‌وجو در گوگل اطلاعات بیشتری را در مورد افراد متقاضی که از طریق مصاحبه به آن دست نیافتید را به دست آورید. این اطلاعات چون در دسترس عموم قرار دارند می‌توانند تا آن‌جا که قوانین و مقررات مربوط به عدم تبعیض در استخدام را نقض نمی‌کنند و دارای صحت هستند مورد استفاده قرار گیرند.

مدیریت درست داوطلبان

دلایل ارایه خدمات داوطلبانه: کشف دلایل داوطلبان برای داوطلب شدن و اطمینان از این که آن دلایل برآورده و تأمین می‌شوند از اهمیت زیادی برخوردار است. ما باید همواره از داوطلبان بپرسیم که برای چه به انجام این کار روی آورده‌اند و معمولا آنها نظر و نیت‌شان را از قبل به شما می‌گویند و بنابراین شما تلاش می‌کنید تا آنها نیز به اهداف‌شان از انجام فعالیت‌های داوطلبانه بروند.

تناسب کار داوطلبان با نقاط قوت و ضعف آنها: هنگام بکارگیری داوطلبان سعی کنید نقاط قوت و ضعف آنها را شناسایی کرده و کاری که به آنها واگذار می‌کنید متناسب با ضعف‌ها و قوت‌های آنها باشد. بدون توجه به این نکات زمینه‌های شکست داوطلب در انجام کارش را فراهم می‌کنید. در این صورت اگر فرد داوطلب شکست بخورد و نتواند کارش را به درستی انجام دهد مقصر نیست، در حقیقت مقصر سازمانی خواهد بود که نتوانسته است از مهارت‌های داوطلب به درستی استفاده کند. علاوه بر این سعی کنید با داوطلبان در تماس و ارتباط بوده و عملکرد آنها را به‌طور منظم یا از طریق صحبت کردن با آنها ارزیابی کنید. با این کار اطمینان خواهید یافت که آیا فرد در کار مناسب با توانمندی‌ها و مهارت‌هایش به کار گرفته شده است یا خیر و از او به درستی استفاده می‌شود یا نه.

استفاده از نظرات داوطلبان در مورد سازمان: درصورتی که افراد داوطلب نظراتی در مورد تغییرات سازمانی دارند باید به آنها توجه شود. حتی اگر ایده مطرح شده برای سازمان غلط به نظر می‌رسد باید به آن توجه کنید و نسبت به آنها بی‌اعتنایی نشان ندهید. به‌خاطر داشته باشید که نظر آنها ممکن است ناشی از عدم آگاهی از نحوه انجام همیشگی کارها توسط شما است. آنها ممکن است نظراتی داشته باشند که ارزش بررسی داشته باشد.

داوطلبان را جزیی از تیم بدانید: سعی کنید به داوطلبان نشان دهید که آنها بخشی از تیم بوده و صرفا داوطلب نیستند. آنها را به کارکنان خود معرفی کنید و همانند افراد جدید الاستخدام با سازمان و بخش‌های مختلف آن آشنا کنید و به آنها نشان دهید درصورتی که سوال یا خواسته‌ای دارند به کجا باید مراجعه کنند.

اجازه دهید داوطلبان اشتباه کنند: اگر داوطلبان بر انجام کاری که شما می‌دانید اشتباه است اصرار دارند و انجام آن بر سازمان و اهداف آن لطمه‌ای وارد نمی‌کند، اجازه دهید این کار را انجام دهند. تجربه‌ای که از این طریق به دست خواهند آورد در آینده و زمانی که در این مشاغل به کار گرفته شوند به دردشان خواهد خورد.

نتیجه‌گیری

داوطلبان گروهی با انگیزه و علاقه‌مند هستند که می‌توانند تجارب و سوابق منحصربه‌فرد و ارزشمندی را به سازمان بیاورند و در بسیاری از موارد حیات جدیدی به محیط‌های کاری بدهند. استخدام و مدیریت درست داوطلبان ضمن آن که به سازمان امکان انجام کارهای فعلی‌شان را می‌دهد فرصت آموزش و ایجاد نیروهای باتجربه برای مدیریت بحران در آینده را نیز به‌وجود می‌آورد.

اخبار نیکوکاری

با ۲۰ هزار تومان حامی یک نفر از مستمندان شوید

مسئول مرکز نیکوکاری شهر جاورسیان گفت: افراد می‌توانند با حداقل مبلغ ۲۰ هزار تومان در ماه حامی یکی از افراد تحت‌پوشش باشند، آنها می‌توانند از نزدیکان خود و افرادی که نیازمند هستند و دوست ندارند از طرف آنها شناخته شوند، توسط کمیته امداد اقدام کنند.

محمدی، مسئول مرکز نیکوکاری شهر جاورسیان گفت: ۴۴۰ هزار تومان زکات‌فطریه در جاورسیان جمع‌آوری و بین مستمندان توزیع شد.

محمدی اظهار کرد: در بحث اطعام ایتام مبلغی نزدیک به ۲ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان هزینه شد که این مبلغ به‌صورت نقد و کالا از مردم در سطح منطقه جمع‌آوری شده بود.

وی افزود: یکی از ضرورت‌های زندگی اجتماعی که نقش مهمی در پیوند برادری آحاد جامعه دارد، سعی و تلاش در رفع نیازمندی‌ها، رسیدگی به حال دوستان و اطرافیان و برطرف کردن احتیاجات دیگران است.

محمدی تأکید کرد: قرآن به صراحت می‌فرماید: نیکی آن نیست که رو به جانب مشرق و مغرب کنید، لکن نیکوکار کسی است که به خدای عالم و روز رستاخیز و فرشتگان و کتاب آسمانی و پیامبر الهی ایمان آورد و دارایی خود را در راه دوستی خدا به خویشان و یتیمان و فقیران و رهگذران و مستمندان بدهد.

وی در ادامه متذکر شد: عجیب آن است که در این آیه، نیکوکاری و کمک به دیگران، قبل از نماز و زکات ذکر شده است تا معلوم شود خدمت به خلق جدای از بندگی خالق نیست.

وی افزود: قبلا طرح حامی‌یابی برای ایتام انجام می‌شد که در طرح جدید برای افراد تحت‌پوشش نیز می‌توان حامی پیدا کرد که تا به حال ۴ الی ۵ نفر در سطح منطقه شناسایی شده‌اند.

کمک ۱۵/۵ میلیارد ریالی خیران به نیازمندان اصفهان

مدیر کمیته امداد امام‌خمینی(ره) اصفهان بدون اشاره به تعداد نیکوکاران با توجه به درخواست بیشتر آنها برای ناشناس‌بودن گفت: تیرماه امسال نیکوکاران اصفهانی برای ترویج فرهنگ احسان و نیکوکاری این میزان را در قالب کمک‌های نقدی به نیازمندان کمک کردند.

جعفری افزود: کمیته امداد به‌عنوان بزرگترین مرکز حمایتی از نیازمندان، براساس اهداف عالی خود به‌دنبال ترویج فرهنگ احسان و نیکوکاری، صدقه، ایثار، گذشت و کمک به دیگران، شناسایی نیازمندان و تلاش برای رفع نیاز آنان با استفاده از کمک‌های دولتی و مردمی است.

کمک ۴۰۰ میلیارد ریالی یک نیکوکار برای ساخت مرکز درمانی سرطان

آیین احداث مرکز درمانی پژوهشی سرطان زمان‌ثانی، با کمک ۴۰۰ میلیارد ریالی این نیکوکار عرصه سلامت فارس، در شیراز برگزار شد. در این مراسم مسئولان و اساتید دانشگاه علوم پزشکی شیراز و خیرین سلامت فارس گردهم آمدند تا شاهد قدمی بزرگ در عرصه نیکوکاری سلامت فارس باشند.

احداث مرکز درمانی پژوهشی سرطان زمان‌ثانی، جنب بیمارستان حافظ شیراز، با اهدای کمک، توسط سیدمصطفی زمان‌ثانی، نیکوکار عرصه سلامت که پیش از این نیز، شهریورماه سال گذشته با کمک ۱۰۰ میلیاردریالی خود، عملیات احداث درمانگاه تخصصی و فوق‌تخصصی بانوان را در شیراز آغاز کرده بود، کلید خورد.

دکتر رضا ملک‌زاده، معاون تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی نیز که در این آیین حضور داشت، با ابراز خرسندی از این اقدام بزرگ در شیراز، به نیت نیک مرحوم نمازی اشاره کرد و گفت: کاری که مرحوم نمازی کرد، شیراز را به مرکزیت علمی تبدیل کرد، افراد بسیاری از مرگ نجات یافتند و این مرد بزرگ، مانند یک الگو جاودانه شد که امیدواریم سیدمصطفی زمان‌ثانی نیز الگویی برای نسل‌های آینده شود.

دکتر ملک‌زاده با بیان این‌که به‌تازگی مسئولیت کمیته‌ملی‌سرطان کشور از سوی وزیر بهداشت به وی سپرده شده است، افزود: در این کمیته که در سطح ملی ایجاد شده و در استان‌ها نیز درحال تشکیل است، می‌کوشیم سرطان‌ها را در ایران شناسایی و کنترل کنیم.

وی تصریح کرد: در ایران سرطان معده در مردان و سرطان سینه در زنان بیش از همه شیوع دارد و افراد اغلب در سنی جان خود را از دست می‌دهند که نقش مهمی در عرصه‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی و تخصصی در جامعه ایفا می‌کنند.